

paa Muligheden af en nærmere Forstaaelse mellem Socialdemokraterne og Venstre efter Valget, idet han fandt en større Forstaaelse for Venstres Politik hos Socialdemokraterne end hos os.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har gentaget, som den høflige Mand han er, uden at sige det, ved Henvisning til Side-tallet, at den nuværende Statsminister maa gaa, hvis det nuværende Samfundssystem skal kunne bevares. Den Tanke har det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen afvist meget kraftigt ved at sige, at de Konservative skulde lade være at røre ved den Mand, „vi stiller øverst“. Jeg lagde vel Mærke til, hvorledes det ærede Medlem formede Sætningen: den Mand, vi stiller øverst. Jeg kender nemlig ogsaa godt Rangforordningen i Venstre: Der er een Mand, man sætter højest, og en Mand, man stiller øverst. Den Mand, som man stiller øverst for Øjeblikket, er altsaa den Mand, som er Regeringens Chef, og det er ganske klart, at det ærede Medlem Hr. J. Jacobsens Opfattelse er, at det ikke vedkommer et andet Parti, hvorledes man ordner sig med Personerne. Men dette er ikke rigtigt. I Spørgsmaalet om Samarbejde kan Personspørgsmaalet selvfølgelig have sin store Betydning og sin Berettigelse fremført fra de forskellige Partiers Side. Men det ærede Medlem havde jo ogsaa en Hensigt med den Bemærkning, idet han nemlig erklærede, at han ikke vilde være bundet til det borgerlige Samarbejde. Men ikke saa snart havde han sagt det, før den højtærede Statsminister stod op og — ogsaa paa hans Vegne — bandt sig til det konservative Samarbejde.

Se, dette er en kort Oversigt over, hvad man har ment om Forholdene efter Valget, og enhver kan se, at man bevæger sig paa et usikkert Grundlag. Jeg tror, det er en Venstremand, der har sagt, at Venstre ved, hvad det vil. Og efter at de har proklameret Ministeriet Neergaard, er det ogsaa sikkert, at der er een Ting, de ved: de ved, at de vil bevare Magten med Ministeriet Neergaard som Leder. Men hvad de i øvrigt vil, ved de intet som helst om. Det ved vi fra den nuværende Periode: Snart et Løb ind i Protektionismen, snart Forkyndelse af Frihan-

del til det yderste. Snart en Modstand mod en alt for vidtgaaende Indrømmelse i pengelig Henseende til Militarismen, snart en Forkyndelse af, at den Indrømmelse, man har gjort, er netop, hvad man havde ønsket. Snart et lille Tilløb ind i Nationalismen, snart en Tagen Afstand derfra. Nej, Venstre ved een Ting: at det vil bevare Magten for sit Ministerium. Men hvad det vil bruge den til, afhænger af Forholdene. Jeg for mit Vedkommende vil overfor dem, der har sagt, at de ikke ved, hvad vi vil, først henvise til, at vi ved nøjagtigt paa en Række Spørgsmaal, hvorledes vi ønsker, at den og den Opgave skal løses, og det er for os det eneste, vi kan sige i Øjeblikket. Hvilke Midler det politiske Liv giver til Opgavens Løsning, kan ingen forudsige. Jeg har derom sagt, at det kan navnlig et enkelt Parti ikke sige, for det raader kun over sig selv, ikke over andre. Man kan sige, hvilke Opgaver man vil løse, og hvorledes man vil løse dem. Det foretrækker vi at forelægge for Vælgerne fremfor Spørgsmaalet, saaledes som Venstre former det: Opgaverne maa staa hen, Ministeriet er det paa Forhaand sikre.

At Statsministeren har bundet sig til det konservative Samarbejde, er uhyre forstaaeligt, og deri ligger den underlige Misforstaaelse, det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen kunde gøre sig skyldig i, da han samtidig erklærede, at han vilde bort fra Samarbejdet, men bevare Statsministeren. De to Ting afhænger nemlig af hinanden. Den højtærede Statsminister ved meget godt, at han afhænger af Samarbejdet med de Konservative, og de Konservative ved meget godt, deres Ordfører (Pürschel) har endogsaa sagt det her i Dag, at saa længe denne Statsminister er i Spidsen for Venstre, er der trygge og gode Kaar for Samarbejdet. De afhænger af hinanden. De Konservative ved det, og den højtærede Minister ved det. Alt sammen fra en bestemt Dato: den Dato, da de Konservative indstillede Kampagnen mod Statsministeren for til Gengæld at lænke ham med en Dagsorden. Fra det Øjeblik er Ministeren bundet til det konservative Samarbejde og de Konservative bundet til Statsminister Neergaard. I saa Henseende be-